

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Er/154/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202072
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Bulíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615202072.1

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO : 35 807 598, právne zast. Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO : 36 865 141, proti povinnému: A. N., R.. XX.XX.XXXX, D. K. J. XX, pre vymoženie 802,01 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd exekučné konanie **z a s t a v u j e**.

Súd povinnému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom spísaným pred súdnym exekútorom dňa 07.02.2015 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 802,01 € s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 00042/12 zo dňa 25.04.2012, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2012 a vykonateľnosť dňa 31.05.2012.

Súd pred preskúmaním samotnej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, skúmal podmienky konania v zmysle § 103 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp.zn. 5Er/306/2014 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 25.04.2012, sp. zn. SR 00042/12 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 802,01 € s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie doručenému súdnemu exekútorovi dňa 15.02.2014. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením, č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nie je vykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.08.2014, č.k. 16CoE/216/2014-40. Na to súd exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2014.

Podľa § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku sa na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podmienky konania, za ktorých môže súd konať vo veci samej, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek v priebehu konania. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. K prekážke rei iudicatae dôjde vtedy, ak sa začne konať, hoci už bolo právoplatne rozhodnuté, začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi konania a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je zrejmé, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej. (uznesenie KS TN č.k. 23CoE/311/2014-27 zo dňa 27.03.2015)

Pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením, č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nie je vykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.08.2014, č.k. 16CoE/216/2014-40. Na to súd exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2014.

Nakoľko uvedeným uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť tunajší súd zastáva právny názor, že uznesenie č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 v spojení s uznesením krajského súdu, č.k. 16CoE/216/2014-40 zo dňa 05.08.2014 založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Preto súd exekučné konanie zastavil podľa § 103 a § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 251 ods. 4 OSP.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

O trovách exekučného konania vo vzťahu oprávnený a povinný súd rozhodol podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojitosti s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p., pretože Exekučný poriadok v ustanovení o trovách exekúcie (§ 200 až § 203) neobsahuje osobitné ustanovenie upravujúce náhradové pravidlo pre

prípád zastavenia exekučného konania (upravuje len prípady zastavenia exekúcie). O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., kde mal na zreteli, že konanie bolo zastavené procesným zavinením oprávneného (pretože podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorá v minulosti už bola vedená tunajšom súdu a o ktorej už bolo meritórne rozhodnuté, teda pre prekážku rei iudicatae), avšak povinný si trovy exekučného konania neuplatnil a v konaní mu ani žiadne trovy nevznikli, a preto mu súd náhradu trov exekučného konania nepriznal.

O trovách exekučného konania vo vzťahu súdny exekútor na jednej strane a oprávnený / povinný na strane druhej nerozhodoval, pretože Exekučný poriadok nedáva zákonnú možnosť rozhodovania o trovách exekučného konania súdneho exekútora po zastavení exekučného konania podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, ako je tomu v prípade zastavenia exekúcie podľa § 200 ods. 2 (teraz § 200 ods. 5) Exekučného poriadku, kedy má súd povinnosť rozhodnúť o trovách exekúcie. Súdny exekútor nie je v tejto fáze exekučného konania jeho účastníkom. Podľa § 37 ods. 1, 2 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. Ustanovenie § 37 ods. 1 Exekučného poriadku priznáva postavenie účastníka konania len poverenému súdному exekútorovi, pričom zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že v danom prípade nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora (pozri uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 2CoE/369/2013-111 zo dňa 13. februára 2014).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné (ide o rozhodnutie podľa Občianskeho súdneho poriadku, preto je proti tomuto rozhodnutiu podľa § 201 v spojení s § 202 Občianskeho súdneho poriadku prípustné odvolanie).

Odvolanie môže podať účastník konania. Podáva sa do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Všeobecnými náležitosťami podania podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku je označenie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis a dátum. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.